

תת"ע 7897/01/17 - מדינת ישראל נגד אליאור זהר אליאור זהר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7897-01-17 מדינת ישראל נ' אליאור זהר
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליאור זהר אליאור זהר

הנאשמים

הכרעת דין

מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 07.07.2016 שעה 13:57 נהג ברכב ניסן מ.ר. 4128136 בצומת ויצמן ונפתלי בגדרה ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, עבירה לפי תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם הודה במקום ובנהיגה וכפר בשימוש בטלפון.

פרשת תביעה:

מטעם התביעה העידה ליאת לוי אשר ערה דוח פעולה ת/1. העדה אישרה כי ראתה את הנאשם מדבר בטלפון כשהנאשם נעמד בצומת ויצמן ונפתלי.

עדת תביעה אביה שאול, ערכה הזמנה לדין ת/2 והעידה כי הבחינה בנאשם בצומת נפתלי ווייצמן כשהנאשם היה תוך כדי נסיעה, יצא מהצומת ופנה ימינה.

העדה הצביעה על מקום עצירת הרכב בנ/1.

עד תביעה רפי מלס ערך ת/3, העד לא הבחין בביצוע העבירה.

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד, ציין כי הוא בא מרחוב נפתלי לכיוון רחוב ויצמן, ראה את הפיקוח ואחרי 150 מטר אמרו לו לעצו. הנאשם הצביע על כיוון נסיעתו וכיוון נסיעת השוטרים ובעיקר טוען כי השוטרים לא יכלו להבחין בביצוע העבירה ואם היו רואים אותו היו עוצרים אותו במפּרץ הראשון. הנאשם כופר בכך שדיבר בטלפון.

הנאשם הגיש תמונות נ/1 עד נ/5 ודיסק נ/6.

ע"ה מר זוהר ינון, אביו של הנאשם, היה עם הנאשם ברכב, ציין כי יצאו מהבית ברחוב נפתלי 17 ופנו ימינה, אחרי שני מפרצים ורחוב עצרה אותם המשטרה.

לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה, עדות הנאשם ושל אביו, עיינתי במסמכים, בתמונות ובסרט שצורף, התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואנמק:

אומר מיד כי אין חולקין על כך שהנאשם נסע מכיוון רחוב נפתלי לכיוון ויצמן ושהרכב המשטרתי נסע ברחוב ויצמן.

מעיון במסמכים שערכו עדי התביעה לא ברור מיקום מדויק של הניידת כאשר הבחינו בביצוע העבירה.

כמו כן, אין פירוט של מרחק הניידת ורכבו של הנאשם בעת שעדי התביעה ראו את ביצוע העבירה רק צוין כי נסעו ברחוב ויצמן מכיוון מזרח למערב.

בנוסף, אין פירוט באשר למצב החלונות הן בניידת והן ברכבו של הנאשם, אם היו פתוחים או סגורים, בשים לב שמדובר בעבירה שבוצעה בחודש יולי בשעות הצהריים, אם היו שקופים או אטומים והאם הבחינו בביצוע העבירה דרך השמשה הקדמית או מהצד.

מעיון במסמכים שערכו עדי התביעה עולה כי יש ערבוב של שתי עבירות, אחת של שימוש בטלפון ואחת של חגורת בטיחות, כך שמהתייחסות הנאשם בתגובתו בדוח לא ניתן להבין אם בקשתו לוותר על הדוח מתייחסת ישירות לעבירה של שימוש בטלפון או לעבירה של חגורת בטיחות.

מעיון בת/3 שערך העד מלס רפי (אשר לא הבחין בביצוע העבירה) נרשם: **"אמרה אביה וליאת שהנהג וליד הנהג מדבר בטלפון הנהג ובלי חגורה ואז עצרנו ליד רח' דן פינת ויצמן...."**

לפי הניסוח הנ"ל לא ניתן להבין באופן ודאי האם מי שדיבר בטלפון היה הנהג או זה שלייד הנהג.

בנוסף אציין שבעדותה של עדת התביעה אביה שאול לא ניתן לדעת אם רכב הנאשם היה לפני או אחרי הניידת ברחוב ויצמן וכאשר נשאלה העדה:

"ש. איך אני יכול להיות לפניך אם את באת בכביש ראשי ואת טוענת שאני באתי מהצומת.

ת. אני לא זוכרת את הסיטואציה. אם אני ראיתי את העבירה כשיצאת מרחוב נפתלי ופנית ימינה זאת אומרת שראיתי את הפניה שלך ימינה".

ובהמשך:

"ש. את אומרת שבאתי מרחוב נפתלי תוך כדי נסיעה ופנית ימינה. איפה בדיוק?

ת. רשמתי ברחוב ויצמן, לא זוכרת איפה עמדתי בדיוק ברחוב ויצמן.

ש. שוב פעם את טוענת שאני הייתי לפניך ואת עצרת מאחוריי.

ת. כאילו כל פי ההיגיון. אני לא זוכרת איפה אתה עמדת ואיפה אני עמדתי."

מכל הנתונים הנ"ל התעורר בליבי ספק האם עדי התביעה הרלבנטיים הבחינו בביצוע העבירה.

על כן, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים